

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/85/2014
Identifikačné číslo spisu:	5014200259
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5014200259.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobkyne U. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., zastúpenej advokátom JUDr. Marcelom Šmehýlom, so sídlom advokátskej kancelárie D. Dlabača 2/978, 010 01 Žilina, proti žalovanému Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, pracovisko Žilina, so sídlom J. M. Hurbana 16, 010 01 Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. UPS/US7/GRPRZAPPK/BEZ/2014/1538 zo dňa 10.01.2014, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/19/2014-23 zo dňa 7. októbra 2014, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/19/2014-23 zo dňa 7. októbra 2014 p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni na účet jej advokáta trovy odvolacieho konania vo výške 284,08 € do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohoto rozhodnutia.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. d) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

Podľa právneho názoru krajského súdu napadnuté rozhodnutie žalovaného trpí nedostatkom dôvodov. Napadnuté rozhodnutie odkázalo na záver lekárskeho posudku druhostupňového správneho orgánu, že žalobkyňa nesplňa podmienky ustanovené v § 14 ods. 5 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z. z.“). Taktiež poukázalo na to, že v lekárskom posudku, ktorý bol podkladom pre komplexný posudok vypracovaný žalovaným, nebol požadovaný peňažný príspevok navrhnutý. Po oboznámení sa s lekárskeým posudkom druhostupňového správneho orgánu zo dňa 30.10.2013 krajský súd uviedol, že obsahuje len konštatovanie, že fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím nie je odkázaná na úpravu bytu podľa § 14 ods. 5 zákona č. 447/2008 Z. z. Ďalej toto svoje konštatovanie posudková

lekárska nijako neodôvodnila. Je pravda, že správny orgán musí vychádzať zo záverov lekárskeho posudku, pretože jeho komplexný posudok, ktorý je súčasťou napadnutého rozhodnutia, vychádza priamo zo záverov lekárskeho posudku, avšak v prípade, že lekársky posudok neobsahuje konkrétne posúdenie zdravotného stavu žalobkyne v nadväznosti na jej žiadosť o konkrétnu kompenzáciu, ako tomu bolo v danom prípade, nič nebráni správneho orgánu požiadať posudkového lekára o doplnenie lekárskeho posudku z dôvodu, aby správny orgán mohol následne svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodniť.

Krajský súd poukázal na skutočnosť, že aj na rozhodnutie podľa zákona č. 447/2008 Z. z. sa vzťahuje ustanovenie § 47 ods. 3 Správneho poriadku, a teda odôvodnenie okrem iného musí obsahovať aj správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých správny orgán rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. V danom prípade z napadnutého rozhodnutia správna úvaha pri zamietnutí žiadosti o peňažný príspevok na úpravu bytu nevyplyva. Samotný odkaz na nesplnenie kritérií stanovených v § 14 ods. 5 citovaného zákona túto úvahu nenahrádza. Najmä z rozhodnutia nie je zrejmé, prečo žiadanou kompenzáciou nie je možné sociálne dôsledky jej ťažkého zdravotného postihnutia ani len zmierniť navrhovanou úpravou bytu, konkrétne kúpeľne. Z týchto dôvodov Krajský súd v Žiline nemohol meritórne preskúmať napadnuté rozhodnutie zo zákonného hľadiska uvedeného v § 14 ods. 5 citovaného zákona, najmä, či v správnom konaní bol preukázaný taký skutkový stav, t. j. zdravotný stav žiadateľky - žalobkyne, ktorý nie je možné prekonať ani zmierniť navrhovanou úpravou kúpeľne. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. d) O. s. p. a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Čo sa týka námietky žalobkyne, týkajúcej sa nedodržania lehoty na vydanie napadnutého rozhodnutia, jedná sa podľa krajského súdu o námietku, ktorá nemôže mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Jedná sa len o procesnú lehotu na vydanie napadnutého rozhodnutia a ak by skutočne došlo k nedodržaniu tejto lehoty, existujú iné prostriedky nápravy na zamedzenie nečinnosti správnych orgánov.

Čo sa týka námietky neoboznámenia žalobkyne s komplexným posudkom pred vydaním prvostupňového a druhostupňového rozhodnutia, ustanovenie § 53 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z. z. vylučuje z aplikácie na konanie podľa tohto zákona ustanovenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku, ktoré zakotvuje povinnosť správneho orgánu dať účastníkom konania možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia pred jeho vydaním. Túto námietku preto rovnako vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú.

Čo sa týka námietky nesprávne zisteného skutkového stavu, keď podľa názoru žalobkyne z dôkazov predložených žalobkyňou vyplýva, že žalobkyňa je odkázaná na stavebné úpravy kúpeľne, krajský súd konštatuje, že táto námietka je predčasná. Ak v napadnutom rozhodnutí nie sú uvedené dôvody, pre ktoré nie je možné zmierniť ťažké zdravotné postihnutie žalobkyne úpravou kúpeľne, je predčasné namietkať, že správne orgány nevzali do úvahy konkrétne dôvody, pre ktoré jej príspevok podľa jej mienky patrí, najmä nemožnosť vstupu žalobkyne do vane ani za pomoci zdravotných pomôcok.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania vo výške 65,75 €.

Vo včas podanom odvolaní žalovaný navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že odvolací súd žalobný návrh o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zamiet a žalobcovi právo na náhradu trov nepriznáva. Žalovaný podané odvolanie odôvodnil tým, že opätovne chce poukázať na lekársky posudok druhostupňového správneho orgánu zo dňa 30.10.2013, v ktorom posudková lekárka zhodnotila všetky medicínske nálezy obsiahnuté v spisovej dokumentácii a až po zhodnotení všetkých odborných náleзов posudková lekárka v záveroch k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 zákona č. 447/2008 Z. z. uviedla, že ťažko zdravotne postihnutá žalobkyňa nie je odkázaná na požadovanú úpravu bytu, podľa § 14 ods. 5 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení

niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, lebo sociálne dôsledky jej ťažkého zdravotného postihnutia možno prekonať alebo zmierniť zdravotníckymi pomôckami, ktoré sú jej odporúčané v komplexnom posudku.

Žalovaný poukázal na § 37 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého peňažný príspevok podľa prvej vety nemožno poskytnúť na odstránenie alebo prekonanie bariér, ktoré možno prekonať použitím pomôcok, ktoré možno poskytnúť alebo zapožičať na základe verejného zdravotného poistenia.

Podľa názoru žalovaného v konaní o napadnutom rozhodnutí nedošlo k porušeniu zákona, naopak, k porušeniu zákona by došlo navrhnutím peňažného príspevku na úpravu bytu, pretože v konkrétnom prípade je možné zmierniť dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia žalobkyne použitím pomôcok, ktoré sa poskytujú alebo zapožičiavajú z verejného zdravotného poistenia. Odporúčenie požiadať odborného lekára o predpis zdravotníckych pomôcok obsahuje odôvodnenie i rozhodnutie, preto argumentáciu súdu, že rozhodnutie trpí nedostatkom dôvodov považuje žalovaný za neopodstatnenú.

Žalovaný poukazuje na to, že správne orgány pri vydaní napadnutého rozhodnutia nepostupovali nezákonne, ale postupovali a rozhodovali tak, ako im to umožňuje zákon. Správne orgány museli akceptovať lekárske posudky a až následne vydať komplexné posudky a rozhodnutie. Žalovaný má za to, že preverovanie a preskúmavanie lekárskeho posudku, resp. zdravotného stavu nepatrí do kompetencie súdu. V zmysle § 11 ods. 11 zákona č. 447/2008 Z. z. je výsledkom lekárskej posudkovej činnosti lekárske posudky, ktoré obsahujú mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, závery k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu.

Vzhľadom na uvedené sa žalovaný nestotožnil so závermi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajského súdu, a preto žiada žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zamietnuť.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že sa stotožňuje s napadnutým rozhodnutím krajského súdu, najmä s jeho názorom na strane č. 4 rozsudku a navrhla rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť. Uviedla, že žalovaný náležite a preukázateľne nezistil skutkový stav, pretože žalobkyňa si zaobstarala všetky dostupné zdravotné pomôcky, ale ich použitím si nedokáže zmierniť dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia. Správny orgán svoje rozhodnutie náležité neodôvodnil, teda vydal nepreskúmateľné rozhodnutie, ktorého výrok opiera len o konštatovanie posudkovej lekárky, že žiadateľka nespĺňa podmienky ustanovené § 14 ods. 5 zákona č. 447/2008 Z. z. Žalobkyňa si zároveň uplatnila trovy konania vo výške 284,08 € v zmysle vyhl. 655/2004 Z. z., podľa § 11 ods. 4 za 2 právne úkony /§13 ods. 1 písm. a), písm. c)/ a 2 x režijný paušál /§ 16 ods. 3/.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 250a ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 07.10.2014. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30.09.2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve

preskúmava rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 245 ods. 2 O. s. p., pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb., rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb., v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 14 ods. 5 zákona č. 447/2008 Z. z., fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na pomôcku, na úpravu pomôcky, na zdvíhacie zariadenie, na úpravu osobného motorového vozidla, na úpravu bytu, na úpravu rodinného domu alebo na úpravu garáže, ak sociálne dôsledky jej ťažkého zdravotného postihnutia možno prekonať alebo zmierniť pomôckou, úpravou pomôcky, zdvíhacím zariadením, úpravou osobného motorového vozidla alebo úpravou bytu, rodinného domu alebo garáže.

Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z., fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na úpravu bytu, rodinného domu alebo garáže, možno poskytnúť peňažný príspevok na úpravu bytu, peňažný príspevok na úpravu rodinného domu alebo peňažný príspevok na úpravu garáže s cieľom dosiahnuť ich bezbariérovosť a zvýšiť schopnosť fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím premiestňovať sa, orientovať sa, dorozumievať sa alebo zabezpečiť si sebaobsluhu. Peňažný príspevok podľa prvej vety možno poskytnúť aj vtedy, ak sa odstránením bariér umožní alebo uľahčí premiestňovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Peňažný príspevok podľa prvej vety nemožno poskytnúť na odstránenie alebo prekonanie bariér, ktoré možno prekonať použitím pomôcok, ktoré možno poskytnúť alebo zapožičať na základe verejného zdravotného poistenia.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobkyňa je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. Sporným je posúdenie nároku žalobkyne na peňažný príspevok na úpravu bytu, konkrétne kúpeľne.

Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis žalovaného, najvyšší súd zistil, že prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní o žiadosti žalobkyne vychádzal z posudku vydaného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, oddelením peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností zo dňa 31.08.2013, ktorým bola miera funkčnej poruchy žalobkyne stanovená vo výške 80 % a žalobkyňa je považovaná za občana s ťažkým zdravotným postihnutím.

Posudkový lekár sa v lekárskom posudku v záveroch k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia vyjadril, že žalobkyňa nie je odkázaná na úpravu bytu. Podľa lekárskeho posudku žalobkyňa nespĺňa legislatívne podmienky pre navrhnutie peňažného príspevku na byt. Prvostupňový správny orgán svoje konštatovanie o tom, že žalobkyňa nie je odkázaná na úpravu bytu, nijako neodôvodnil.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca č. CA2/OPPKPČ/SOC/2013/36574 zo dňa 10.09.2013 podala žalobkyňa odvolanie. Žalovaný pri rozhodovaní o odvolaní vychádzal z nového komplexného posudku Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, oddelenie posudkových činností - pracovisko Žilina č. ZA/2013/24578/5/HOR zo dňa 11.12.2013, podľa ktorého, rovnako ako v predchádzajúcom posudku, bola miera funkčnej poruchy žalobkyne stanovená vo výške 80 % a žalobkyňa je považovaná za občana s ťažkým zdravotným postihnutím. Žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu, podľa ktorého žalobkyňa nie je odkázaná na úpravu bytu, lebo sociálne dôsledky jej ťažkého zdravotného postihnutia nemožno prekonať

alebo zmierniť požadovanou úpravou podľa § 14 ods. 5 zákona č. 447/2008 Z. z.. Uľahčenie vstupu a výstupu do vane je možné zabezpečiť pomôckami poskytovanými na základe zdravotného poistenia (sanitárnymi pomôckami - vaňová sedačka, príp. vaňová doska, protišmyková podložka, madlá...). Žalovaný konštatoval, že žalobkyňa nespĺňa podmienky ustanovené v § 14 ods. 5 zákona č. 447/2008 Z. z.. Iné odôvodnenie o nepriznaní príspevku na úpravu bytu žalovaný neuviedol.

Najvyšší súd SR má za preukázané, že žalobkyňa požiadala dňa 05.06.2013 úrad práce, sociálnych vecí a rodiny o peňažný príspevok na úpravu bytu.

Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. k. CA2/OPPKPČ/SOC/2013/36574 zo dňa 10.9.2013 podľa § 37 zákona č. 447/2008 Z. z. nevyhovel žiadosti žalobkyne a nepriznal jej príspevok na úpravu bytu. V odôvodnení uviedol, že vypracoval dňa 31.08.2013 komplexný posudok, v zmysle ktorého sa žalobkyňa považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorej miera funkčnej poruchy je 80 %. Z lekárskeho posudku vyplýva, že žalobkyňa nie je odkázaná na úpravu bytu, lebo nespĺňa legislatívne kritéria pre jeho navrhnutie. Vzhľadom k tomu, že peňažný príspevok na úpravu bytu jej nebol ako vhodná forma kompenzácie navrhnutý, prvostupňový správny orgán jej žiadosti nevyhovel.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. k. UPS/US7/GRPRZAPPK/BEZ/2014/1538 zo dňa 10.01.2014 prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobkyne zamietol. V odôvodnení uviedol, že podľa predložených odborných vyšetrení mobilita u žalobkyne je zachovaná, chôdza pomalá ale samostatná, bez používania ortopedickej pomôcky, bez závažnejších porúch v oblasti orientácie. Uvedené vyplýva z lekárskeho posudku druhostupňového správneho orgánu, z ktorého tiež vyplýva aj miera funkčnej miery poruchy žiadateľky 80 %. V komplexnom posudku zo dňa 11.12.2013, ktorého podkladom je lekárske posudok, nebol navrhnutý požadovaný peňažný príspevok na úpravu bytu, nakoľko v závere k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím posudková lekárka druhostupňového správneho orgánu skonštatovala, že žalobkyňa nespĺňa podmienky stanovené v § 14 ods. 5 zákona č. 447/2008 Z. z.. Žalovaný odporúčal žalobkyni ako najvhodnejšiu formu kompenzácie ťažkého zdravotného postihnutia využiť všetky dostupné pomôcky, ktoré sa poskytujú na základe zdravotného poistenia (napr. vaňovú dosku, ktorá slúži na uľahčenie vstupu do vane a výstupu z vane, protišmykovú podložku do vane, madlá k vani a iné).

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa najvyšší súd celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom ako aj žalobkyňou, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu a skonštatoval, že napadnuté rozhodnutie žalovaného trpí nedostatkom dôvodov. V napadnutom rozhodnutí žalovaného je iba konštatované, že žalobkyňa, ako osoba s ťažkým zdravotným postihnutím, nie je odkázaná na úpravu bytu, nespĺňa podmienky uvedené v § 14 ods. 5 zákona č. 447/2008 Z. z. Iné odôvodnenie napadnuté rozhodnutie neobsahuje. Na rozhodnutie podľa zákona č. 447/2008 Z. z. sa vzťahuje Správny poriadok, konkrétne § 47 ods. 3 Správneho poriadku, a teda v odôvodnení rozhodnutia by mal správny orgán uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správny orgán správnu úvahu pri použití právnych predpisov, za základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu samotné konštatovanie nesplnenia podmienok uvedených v § 14 ods. 5 zákona č. 447/2008 Z. z. bez uvedenia ďalších skutočností týkajúcich sa nevyhovenu žiadosti žalobkyne je nedostatočné. Z napadnutého rozhodnutia ako aj z rozhodnutia prvostupňového orgánu nie je zrejmé, prečo žiadnou kompenzáciou nie je možné sociálne dôsledky jej ťažkého zdravotného postihnutia ani len zmierniť navrhovanou úpravou bytu, konkrétne kúpeľne.

Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, akou správnu úvahou sa žalovaný zaoberal v napadnutom rozhodnutí. Najvyšší súd súhlasí s tým, že žalovaný musí vychádzať zo záverov lekárskeho posudku, pretože komplexný posudok, ktorý je súčasťou napadnutého rozhodnutia, vychádza priamo zo záverov lekárskeho posudku. V prípade, že lekársky posudok neobsahuje konkrétne posúdenie zdravotného stavu žalobkyni v nadväznosti na jej žiadosť o konkrétnu kompenzáciu, ako tomu bolo v danom prípade, podľa odvolacieho súdu žalovanému nič nebráni požiadať posudkového lekára o doplnenie lekárskeho posudku tak, aby žalovaný mohol svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodniť. K námietke žalovaného, že preverovanie a preskúmavanie lekárskeho posudku nepatrí do kompetencie súdu, považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že mu síce nepatrí preskúmať zdravotný stav žiadateľa o príspevok, ale lekársky posudok posudzuje z toho hľadiska, či je úplný a presvedčivý, teda či obsahuje dostatok dôvodov na prijatý záver, čo v tomto prípade nepovažuje za splnené.

Z vyššie uvedených dôvodov sa najvyšší súd stotožnil so záverom krajského súdu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Z uvedeného dôvodu preto nemohol vyhovieť námietke žalovaného, ktorý považuje argumentáciu krajského súdu o tom, že napadnuté rozhodnutie trpí nedostatkom dôvodov za neopodstatnenú.

Úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude v zmysle vyššie uvedeného dôkladne sa oboznámiť so spisovým materiálom, požiadať o doplnenie lekárskeho posudku, prípadne dať vyhotoviť nový a vo veci na tom základe opätovne rozhodnúť, pričom závery, ku ktorým takto dospeje, aj riadne a zrozumiteľne odôvodniť.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že priznal úspešnej žalobkyni ich náhradu, a to trovy právneho zastúpenia podľa § 11 ods. 4 druhá veta vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a podanie vyjadrenia k odvolaniu (§ 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) vo výške 134 € a 2 x režijný paušál vo výške 8,04 €, trovy celkom 284,08 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.